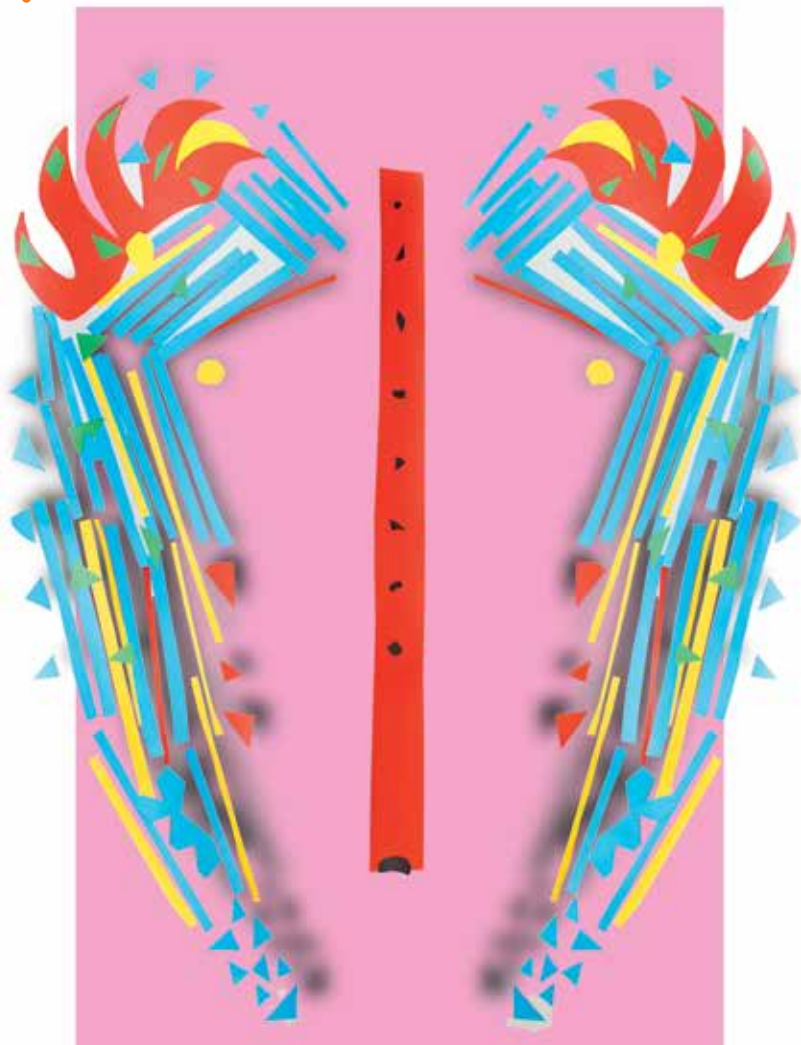

ЦАРОВНА

ФРУЛА

Волфганг Амадеус Моцарт

Небојша Бабић

Васа Стајкић

Лаура Павловић

Маја Андрић

Волфганг Амадеус Моцарт

ЧАРОБНА ФРУЛА

(за све али и за оне најмлађе)

Wolfgang Amadeus Mozart: **Die Zauberflöte für Kinder**

Либрето: Емануел Шиканедер

Диригент: **Микица Јевтић**

Редитељ: **Ксенија Крнајски**, к. г.

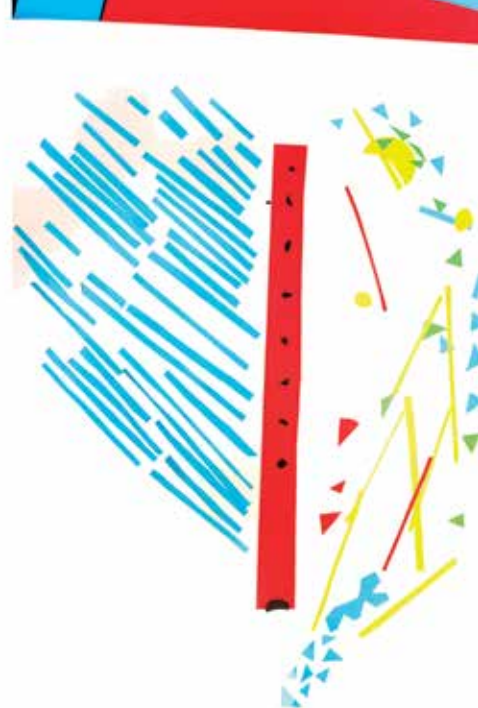
Сценарио и драматургија: Бранислава Илић, к. г.

Сценограф: Жељко Пишкорић

Костимограф: Сенка Раносављевић

Сценски покрет: Андреја Кулешевић

По преводу с немачког: Кристина Ковач

Улоге:

Пајаџено Небојша Бабић / Васа Стајић
Пајаџена Лаура Павловић / Маја Андрић
Краљица ноћи Дарија Олајош Чизмић / Снежана Савичић Секулић, к. г.
Памина Данијела Јовановић / Сенка Недељковић
Тамино Саша Штулић / Бранислав Цвијић
Сарастро Горан Крнета / Владимир Зорјан
Моностајос Игор Ксионжик / Бранислав Цвијић
Нарјтор Милован Филиповић, Сања Микитишин
Три даме Марија Цвијић, Јелена Кончар, Виолета Срећковић
Весна Варагић, Свјетлана Машић, Јасна Кастил
Три виле Јасна Миливојевић, Етел Кочи, Софија Станић
Александра Коцић*, Сара Павловић*, Ана Бајић*
Три сјражара Марко Скенџић, Јован Пејић, Предраг Шепељ
Милош Ристић, Војислав Малешев, Стеван Николић

* Ученице Средње музичке школе „Исидор Бајић“ из Новог Сада

Учесџвује Оркесџар Ојере СНП-а:

Виолине I: Владимир Ђуковић, Сергеј Шаповалов, Душан Бирач, Бојан Глушица, Владимир Шару, Милица Тричковић, Ана Миланов, Марина Цветковић, Драгана Милошевић, Роберт Херценбергер, Александра Крчмар Ђулибрк; **Виолине II:** Емир Мемедовски, Јованка Мазалица, Марин Бугар, Нина Бирач, Петар Ивковић, Александар Узелац, Роман Бугар, Марица Митровић, Невена Шимшић; **Виоле:** Јелена Филиповић, Борут Павлич, Александар Станков, Михајло Колесар, Роберт Нађ, Радојка Пејаков; **Виолончела:** Кристоф Јан, Ибоља Фараго, Милица Свирац, Наташа Чубрило, Теодора Николић, Дамир Налић; **Контрабас:** Синиша Мазалица, Милан Миланов; **Обоа:** Вера Драгаш, Владимир Пушкаш; **Флаута:** Саша Стевановић, Бранкица Ђукић Јатић; **Кларинет:** Роберт Борбељ, Рудолф Балаж; **Фагот:** Немања Михаиловић, Саша Панић; **Тимпан:** Иван Бурка, Милица Грубишић

Концертмајстори: Владимир Ђуковић, Сергеј Шаповалов
Солистичке улоге чланова Хора припремила: Весна Кесић Крсмановић
Асистент редитеља: Катарина Матеовић Тасић
Корепетитори: Данијела Ходоба Леш, Марина Микић, Страхиња Ђокић
Инспицијенти: Тања Цвијић, Дејан Теодоровић
Суфлер: Александра Мајтан
Видео дизајн: Драгана Рађеновић
Асистент костимографа: Снежана Хорват
Асистент сценографа: Нада Даниловац
Мајстор светла: Марко Радановић

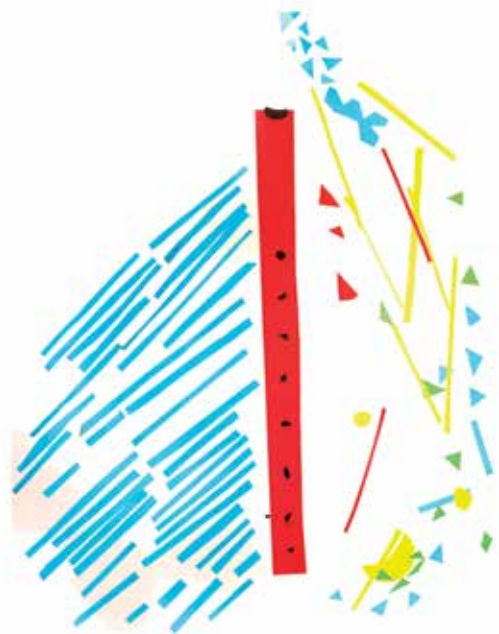
Оперативни директор: Ладо Леш
Секретар: Емилија Билић

Премијера 21. маја 2016. године у 19 часова, на сцени „Јован Ђорђевић“

Представа се изводи на српском језику.
Трајање: један сат

Декор, костими и остала сценска опрема израђени су
у радионицама Српског народног позоришта.

© By arrangement with Carus-Verlag GmbH&Co KG, Stuttgart

Дарија Олајош Чизмић

Добродошли у свет опере

„Највише од свега ме радује то немо одобравање“, написао је Моцарт жени после првих представа *Чаробне фруле*. Премијерно је изведена два месеца пре композиторове смрти, у једном од народних позоришта у предграђу Беча. Опера којом је дириговао лично Моцарт, имала је огроман успех.

Чаробна фрула је оно што Немци зову „зингшпил“, то јест, комад са певањем. Захваљујући невероватном богатству изражајних средстава и надахнутом мелодизму, ова опера остварила је тријумфални пут по целом свету.

Тајна последње Моцартове опере није у речима или репликама главних хероја и није у симболичком описивању масонских ритуала, него у способности да човека поведе путем истине. У суштини, то је дубоко филозофско дело али са врло јасном поруком – пут ка срећи лежи у савладавању тешкоћа и искушења. Срећа не долази сама од себе него се постиже радом, верношћу, стрпљењем, вером у добро које, пре или касније, увек победи.

Тако ће бити и у овој бајци.

Добродошли у свет опере, драга децо!

Микица Јевџић, диригент

Сенка Недељковић

Данијела Јовановић

Саша Штулић

Бранислав Цвијић

Редитељска белешка о *Чаробној фрули*

Моцарт је енергетска бомба од уметника. Одмотавање и дешифровање његових музичких и драмских токова, асоцијација, неочекиваних обрта и тих, на рукав постројених, емоција, узбудљив је и надахнут процес. Али, нема опуштања, нема подразумевања и нема априори очекивања.

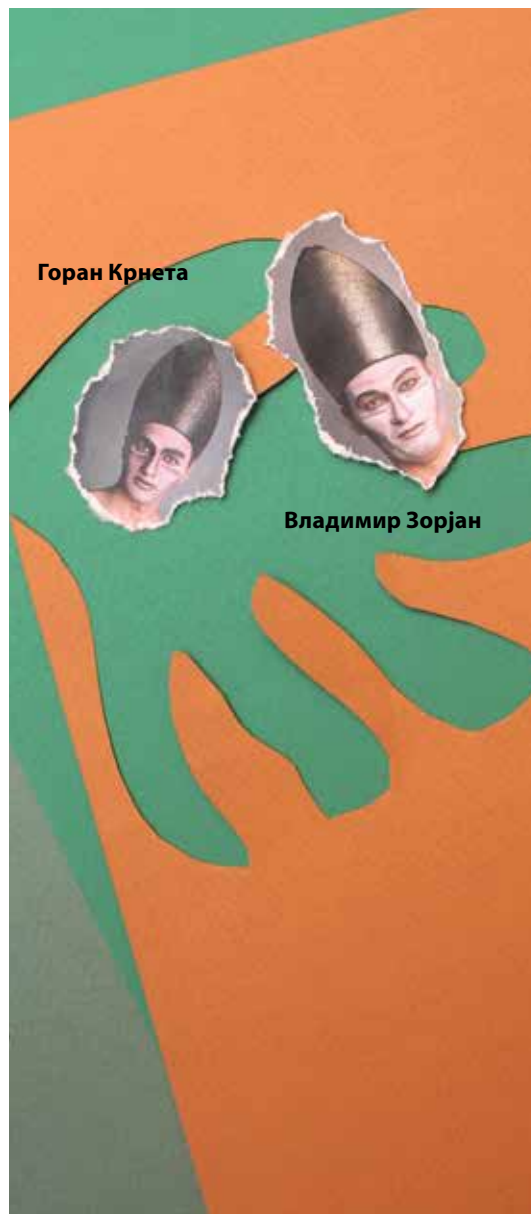
Чаробна фрула вас тера да се, после трчања преко хиљаду препона, пустите низ тобоган и сјурите у лепоту.

Ову представу посвећујем својој осмогодишњој ћерки Дори, као извињење за недеље у којима је нисам ја водила и доводила из школе (што нам је укинуло гомилу традиционално „одраслих“ разговора), што нисам била код куће да је пратим на спавање и правим колаче у „чудне“ сате.

Имала сам привилегију да са даровитим и посвећеним људима правим узбудљиву сценску авантуру која на ониричан начин говори о важним темама, као на пример, да се труд увек исплати, да је праштање посебна врлина, да лепота лежи у малим стварима...

Ево, дакле, бајке у сликама и нотама, за све вас који сте спремни за ново искуство у свом младом животу, за све вас који имате потребу да се искупите својој деци што много радите и све вас који волите да поклањате и добијате неопипљиве, „срчане“ поклоне.

Ксенија Крнајски, редитељка

Поглед кроз двоглед

Чаробна фрула за децу је скраћена верзија чувене опере В. А. Моцарта, којој смо додали поднаслов „Поглед кроз двоглед“, са намером да свет опере и позоришта, на интерактиван, бајковито-забаван и едукативан начин, приближимо деци.

Чаробна фрула, као бајка која се пева, публици открива сукоб двају моћних царстава. Мушког, са строгим нормативима, којим влада моћни Сарастро, и женског, магичног, либералнијег, које је у власти Краљице ноћи. Како у сваком сукобу увек постоје најмање две стране приче, и наша представа има две верзије. Једну, „Поглед кроз женски двоглед“, где децу кроз причу води глумица и другу, „Поглед кроз мушки двоглед“, у којој их са ликовима и ситуацијама упознаје глумац. Желећи да деци откријемо позориште као место где се различита виђења и ставови сусрећу, сударају и бивају видљивији, остајемо верни бајци у којој упорност, храброст и љубав, на крају, побеђују.

Освајајући део по део простора Српског народног позоришта, упознајући се непосредно са оркестром, музичарима, уживајући у Моцартовој музици и извођењима врхунских оперских уметника/ца, као и чињеницом да у неким сценама активно учествују са глумцем/ицом, надамо се да ће свет оперске и позоришне уметности деци постати близак, узбудљив и потребан.

Бранислава Илић, драматуршкиња

Бранислав Цвијић

Игор Ксионжик

Сања Микитишин

Милован Филиповић

Јелена Кончар

Марија Цвијић

Виолета Срећковић

Моцарт нотама описује ликове

Можете ли да замислите да неки од ваших другара данас, док ви играте „Lol“ или „Minecraft“, пише оперу? Управо то је урадио Волфганг Амадеус Моцарт. Са само 12 година написао је своју прву оперу, праву правцату. Али немојте мислити да га је то спречило да се игра – Моцарту је писање нота била оно што су вама данас „Clash of Clans“, на пример. Измислио је, рецимо, игру у којој је неколико мелодија повезао са бројевима на коцкици за „Човече не љути се“. Онда би бацао коцкицу и према броју који је добио, ређао је мелодије и тако писао музику. Као мали, пропутовао је у кочији са оцем целу Европу, свирајући виолину или клавир на дворовима. И све то време компоновао је разне врсте композиција – симфоније, сонате, концерте, опере...

Замислите да седите у кочији која се труцка и пишете ноте по линијском систему! Врх! Моцарт је остао дете и кад је одрастао (што је случај и са многим другим, старијим, који се не одричу да буду деца кад им се прохте). Зато је у 36. години живота, која је, нажалост, била и његова последња, написао оперу *Чаробна фрула*. То је, како ћете и сами открити, прича о борби добра и зла, о искушењима кроз које сви пролазимо када желимо да нешто постигнемо. Али, то је прича и о праштању, па и о томе да кад „забрљамо“ не мора значити да ћемо баш увек бити прописно кажњени. Та прича казује да сви имају шансу, и они који су јако „запели“ да нешто остваре и они који имају мало мање снаге да дођу до свог циља. Тако се у Моцартовој музичкој бајци принц Тамино и принцеза Памина заљубљују једно у друго савладавајући многе препреке, Папагено, неспретни птичар, пљашљивац и лажљивко, налази своју вољену упркос грешкама које чини. Па, и Краљица ноћи и Сарастро нису баш тако опасни колико на први поглед делује. Обратите пажњу како Моцарт нотама описује ове ликове – њему су ноте као четкица сликару. Краљица ноћи високим гласом делује застрашујуће, као и Сарастро својим дубоким. Папагено пева мелодије које су једноставније, јер је и он једноставан, народски лик. И остале улоге ове опере добијају мелодије које су музичка слика и прилика њиховог карактера. У свему томе, Моцарт пази да оркестар свим својим инструментима звучно дочара радњу – ту му помажу виолине и други гудачки инструменти, али и дувачки инструменти који су најбоље средство за приказивање различитих атмосфера на сцени. Дозволите да вам Моцартова музика покаже да опера није само кад неко пева чудним, измењеним гласом – то је врста позоришног комада у којем, зато што се толико пева и свира, често све звучи драматичније и узбудљивије него што јесте. Уживајте! И играјте се! Као Моцарт!

Ира Проданов Крајишник

Јасна Кастел

Свјетлана Машић

Весна Варагић

Јасна Миливојевић

Етел Кочи

Софија Станић

Микица Јевтић, диригент

Рођен 1977. у граду Хорбу (Немачка). Студије дириговања завршио је 2003. године на Националној музичкој академији Украјине у Кијеву (класа проф. Алина Власенка), где је дипломирао и на одсеку за хармонику код професора Павела Фењука.

Од 2001. до 2003. био је диригент Симфонијског оркестра и Оркестра Оперског театра града Дњепропетровска (Украјина). С Гудачким оркестром Кијевске музичке школе наступао је у Шпанији, Пољској, Немачкој, Португалији, а имао је и бројне концерте с Националним симфонијским оркестром Украјине. Од 2005. је радио као диригент оркестра Музичке школе у Шапцу, а 2011. постао је стални диригент Оркестра Српског народног позоришта у Новом Саду. Сарађује и са ансамблом за савремену музику „2К+“, афирмишући тако дела младих композитора с Војвођанским симфонијским оркестром.

Оперски репертоар: Чајковски (*Евџеније Оњејин*), Верди (*Набуко*, *Ријолејо*, *Травијата*), В. А. Моцарт (*Фијарова женидба*), Римски-Корсаков (*Царска невесџа*), Пучини (*Мадам Бајерфлај*), Доницети (*Лучија од Ламермура*, *Љубавни најијак*), К. Орф (сценска кантата *Кармина бурана*).

Балетски репертоар: Чајковски (*Крцко Орашчић*, *Лабудово језеро*, *Усџавана лејојица*), Л. Минкус (*Дон Кихој*), М. Теодоракис (*Грк Зорба*), А. Адам (*Жизела*), Прокофјев (*Ромео и Јулија*).

Из Јевтићевог концертног репертоара издвајају се: *Гала концерџ Ојере* (13. јануара 2012), *Кад је ојера срела филм* (Новогодишњи гала концерт солиста, Хора и Оркестра Оперџ СНП, 13. јануара 2016).

Добитник је прве награде на 1. Међународном такмичењу диригената „Стефан Турчак“ у Кијеву 2006.

Ксенија Крњајски, редитељка

Рођена 1977. године у Новом Саду. Дипломирала је позоришну режију 2001. године на Академији уметности „Браћа Карић“, у класи проф. Никите Миливојевића и Аните Манчић. Члан је редакције позоришног часописа „Сцена“ (2004–2008), дугогодишњи је сарадник пројекта НАДА, који се бави унапређивањем и промоцијом савременог драмског текста и члан је жирија награде Борислав Михајловић Михиз за драмско стваралаштво. Добитница је награде за најбољу режију на фестивалу позоришта за децу ФЕСТИЋ, за *Лек од бресквиној лишћу* Малог позоришта „Душко Радовић“.

Режије у Српском народном позоришту: *Омнибус ојера* (Телефон Менотија, *Паризија брица* Барбера и *Тамо и најтрај* Хиндемита, премијера 17. децембра 2015, која је награђена Годишњом похвалом Српског народног позоришта 2016. године), *Најављено убиство* Агате Кристи (премијера 20. марта 2012), *Авеџи* Хенрика Ибзена (премијера 27. октобара 2006), *Покондирена џивка* Јована Стерије Поповића (премијера 10. фебруар 2004).

Остале режије у позориштима Србије: *Полароиди* Марка Рејвенхила и *Живоџињско царство* Роланда Шимелфенига у Народном позоришту у Београду, *Дриџа* Данице Николић Николић (Пулс театар Лазаревац и Народно позориште Ниш), *Порша* Коклан Марине Кар, *Пиноккио* Слободана Обрадовића и *Лек од бресквиној лишћу* Зорице Кубуровић / Маје Пелевић у Малом позоришту „Душко Радовић“ у Београду, *Београд-Берлин* Маје Пелевић (Звездара театар), *Будиџе* *Лејди на један дан* Маје Пелевић и *Језички рулеџи* Даре Карвила у Битеф театру, *Под љавим небом* Дејвида Елдрица (Народно позориште, Суботица), *Четири мале жене* Љиљане Јокић Каспар / Светислава Јованова (Народно позориште „Тоша Јовановић“, Зрењанин), *Све о женама* Мира Гаврана (Дом културе Ваљево), *Тоџални Мраз* Маје Пелевић (Бошко Буха, Београд).

У иностранству: *The Last Sirene* Ијана Вилсона, опера (Корк, Ирска), *Говорница* Јагоша Марковића /омнибус/ (Театар народне армије, Софија, Бугарска).

Режије јавних читања: *Далеко* Керил Черчил, *Београд-Берлин* Маје Пелевић, *Румунија 21* Штефана Пеке (све у Народном позоришту, Београд).

Сара Павловић

Ана Бајић

Александра Коцић

Извођења *Чаробне фруле* Волфганга Амадеуса Моцарта

Прво извођење у Бечу, 30. септембра 1791, на југословенском простору 15. фебруара 1899. у ХНК у Загребу. У Српском народном позоришту опера је извођена 27. новембра 1983. у Новом Саду. Моцартова *Чаробна фрула*, „Поглед кроз двоглед“ премијерно се изводи 21. маја 2016. године на сцени „Јован Ђорђевић“ у Српском народном позоришту у 155. сезони, чиме се обележава 260 година од рођења и 225 година од смрти овог светски познатог композитора.

Wolfgang Amadé Mozart

Марко Скенџић

Предраг Шепељ

Јован Пејић

Војислав Малешев

Милош Ристић

Стеван Николић

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Позоришни трг 1, 21000 Нови Сад
Телефон: 021/ 6621 411 (централа)

За издавача / АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ, управник

Руководилац УЈ Опера / АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ
Уредник / ИВАНА ИЛИЋ КИШ
Обликовање / РАДУЛЕ БОШКОВИЋ
Фотографије и дизајн / СРЂАН ЋУРИЋ
Технички уредник / НОРБЕРТ БАРЦАЛ
Компјутерски слог / ЉИЉАНА БИЛБИЈА

Штампарија ПРЕСИЈА, Београд
Тираж 800

155. сезона 2015/2016.

www.snp.org.rs